

dog forbudt, og forbudt af det rent praktiske Hensyn, at man derved faar en klar Regel, og klar Regel maa man have.

De Vædringer, der ere foreslaaede af det ærede Udvalg til § 4, kan jeg, saaledes som det vil fremgaa af, hvad jeg allerede har sagt, fuldstændig tiltræde, og jeg tror ikke, at det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Det. Hansen) har Ret i, at den Affattelse, som Udvalget har givet sin Vædring, skulde være i Strid med Sprogets Fordringer. Det kan lyde lidt tungt; men Sproget bliver ofte tungt, naar man skal søge at udtrykke sig koncist. Det var altsaa Vædringsforslaget under Nr. 4.

Vædringsforslaget under Nr. 5 er en Følge af Forslaget under Nr. 4. Det indeholder ganske vist en Gentagelse af, hvad der tidligere er sagt, men Gentagelser kunne ofte være nyttige, og her er den i hvert Tilfælde ikke til Skade.

Vædringen under Nr. 6 kan jeg ligeledes tiltræde. Udvalget har her omredigeret Paragraffen og derved gjort Fristen for Lovens Strafftræden ens baade for Smørudførselen og for Jalsholdelse af Varer her i Landet. Der er intet at erindre her imod, da Smørudførselen for Djebliffet er i en legitim og god Gænge, og der i Djebliffet ikke er nogen stor Trang til Bestemmelser angaaende Smørudførselen. Vi kan godt vente et Aar uden at skade, og Bestemmelserne ville virke, selv om de først træde i Kraft om et Aar, virke til at afholde Gøll fra Førsøg. — Ved Omredigeringen har Udvalget imidlertid tillige foreslaaet den Forandring i Regeringsforslaget, at Ophævelsen af den i Loven om Beskyttelse for Varemærker af 1890 §§ 12 og 13 indeholdte Straffebestemmelser, skulde bortfalde. Herved er der rettet en Fejl, kan jeg gerne sige, i Regeringsforslaget, idet Bestemmelserne i §§ 12 og 13, for saa vidt de omhandle uhjemlet Anvendelse af Navnet paa anden Mands fast Ejendom, ikke alene omhandle Navnet paa Ejendommen som Tilvirkningssted, men ogsaa som Forretnings- eller Handelssted, og man var altsaa i Virkeligheden ved at ophæve disse Bestemmelser gaaet videre, end man havde Ret til. Det er jo kun, for saa vidt Navnet paa en fast Ejendom betegner Tilvirkningsstedet, at det falder ind under denne Lov.

Hvad endelig angaar det af det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn stillede Forslag under Nr. 3, saa kan jeg tiltræde den Tanke, der ligger deri, at man skal forhindre, at Pakkesmør kan sendes fra Udlandet transit her over og her forshnes med Betegnelsen „Dansk Produkt“ eller „Dansk Smør“. I

saa Henseende er der en Mangel ved Udvalgets og Regeringens Forslag, og denne ville vi da søge at rette til tredje Behandling. — Det ærede Medlem erkendte i øvrigt vistnok selv, at hans Redaktion af dette Vædringsforslag er meget uheldig. Jeg kan ikke se andet, end at det ærede Medlem er kommen til at sige noget nær det stik modsatte af, hvad han vilde. Der staar her: „Bestemmelserne i denne Paragraf komme dog ikke til Anvendelse paa den, der udfører Smør, som her i Landet er pakket i hermetisk lukkede Beholdere, selv om der paa Beholderne i Forbindelse med Batterens Navn er anført dansk Stednavn“. Det kan jo dog ikke forstås anderledes, end at disse Bestemmelser slet ikke komme til Anvendelse for Smør, der er pakket i hermetisk tillukkede Beholdere.

Udvalget har endelig fremdraget Tanken om ved Behandlingen af dette Lovforslag tillige at skaffe en Beskyttelse for Foreningen „Det røde Kors“ med Hensyn til det af Foreningen benyttede Mærke. Denne Tanke er først for nylig kommen til min Kundskab, og jeg kan altsaa ikke udtale mig videre derom. Jeg skal kun kortelig henvise til, at den Beskyttelse, der skulde staves dette Mærke, jo maatte gaa i dobbelt Retning, dels saaledes, at det blev forbudt at benytte dette Mærke som Varemærke, og dels at det blev forbudt at benytte det som urigtig Varebetegnelse, som Reklame, paa Skilte osv. Med Hensyn til Benyttelsen som Varemærke erindrer jeg, at der er affagt en Dom — 6—7 Aar efter Varemerkelooven af 1880 — som konstaterede, at „Det røde Kors“ havde faaet den Betydning, den almindelige Opfattelse, at det betegnede en vis Vareart, nemlig alle Artikler, der høre til Sygeplejen, og at det allerede af den Grund ikke kunde benyttes som Varemærke. Men er den Opfattelse rigtig, saa er Forholdet saa meget værre, for saa vidt som Benyttelsen af dette Mærke, altsaa af Genferforjet, saa maatte staa fri for alle, og Trangen til at se at saa dette Forhold forandret maatte altsaa blive saa meget større.

Ordføreren (Knudsen): Jeg skal tillade mig først paa Udvalgets Vegne at takke den højtærede Minister for hans Smødekommen over for de af hele Udvalget stillede Vædringsforslag.

Dernæst skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der saaldt fra det ærede Mindretal i Anledning af de to af Mindretallet stillede Vædringsforslag, som Udvalgets Flertal ikke har kunnet tiltræde. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der fra Begyndelsen af